

Θαυμαστή παρουσία του Κυρίου σε στρατόπεδο της Πελοποννήσου.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες

Εμφανίσεις του Κυρίου μας έχουμε και σε νεώτερα χρόνια, σε απλούς αλλά πιστούς και καθαρούς στην καρδιά ανθρώπους. Ο Κύριος εμφανίστηκε σ' αυτούς είτε για να βραβεύσει την πίστη τους είτε για να βοηθήσει δι' αυτών μερικούς άλλους ολιγόπιστους ή και απίστευτους, ώστε να θεραπευθεί η φοβερή ασθένεια της απιστίας, που οδηγεί στον πνευματικό θάνατο.

Τα ακόλουθα περιστατικά συνέβησαν μέσα στη δεκαετία 1980-1990.

Ένας νέος, πιστός Χριστιανός από ευσεβή οικογένεια, πήγε να εκπληρώσει την στρατιωτική του θητεία. Παρουσιάστηκε σ' ένα από τα εκπαιδευτικά στρατιωτικά κέντρα της Πελοποννήσου, όπου παρέμεινε τον πρώτο καιρό.

Ήταν χειμώνας - διηγήθηκε - και είχα σκοπιά τη νύχτα. Επειδή έκανε πολύ κρύο, στον προθάλαμο του θαλάμου υπήρχε μία ξυλόσομπα και εμείς οι φρουροί στα πεταχτά μπαίναμε λίγο μέσα, παίρναμε λίγη ζέστη και ξαναβγαίναμε.

Στον προθάλαμο εκείνο το βράδυ, περασμένα μεσάνυχτα, ήταν τρεις-τέσσερις στρατιώτες και ένας υπολοχαγός και συζητούσαν χαμηλόφωνα καπνίζοντας. Ένας από τους στρατιώτες ήταν κουμπάρος μου και υπηρετούσαμε μαζί. Καθώς μπήκα για μια στιγμή στον προθάλαμο, τους άκουσα να συζητούν περί της υπάρξεως του Θεού. Ο υπολοχαγός αρνείτο με πείσμα την ύπαρξή Του, ενώ κάποιος άλλος ομολογούσε Πίστη και οι υπόλοιποι παρακολουθούσαν σιωπηλοί τον διάλογο.

- Αφού, λοιπόν, υπάρχει Θεός, πού είναι; Γιατί δεν μας παρουσιάζεται;

Μην αντέχοντας την άρνηση αυτή του Θεού και την πρόκληση, μπήκα στη συζήτηση και είπα:

- Ο Θεός είναι παντού και κοντά μας. Δεν έχετε διαβάσει στο άγιο Ευαγγέλιο το λέει ο Χριστός; "Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν" (Ματθ. 18,20).

Δεν πρόλαβα να τελειώσω τη φράση μου και ανάμεσά μας φάνηκε να περνάει η Θεία Μορφή του Ιησού σαν άυλο φως, αλλά σχηματισμένη όπως Τον βλέπουμε σε μερικές εικόνες! Πέρασε ανάμεσά μας σαν αέρας, αλλά εμφανώς! Τον είδαν όλοι!!!

Μας κατέλαβε δέος και συγκίνηση. Ο κουμπάρος μου έπεσε στα γόνατα, έκλαιγε και ζητούσε συγχώρηση, γιατί ήταν αθυρόστομος και μερικές φορές βλαστημούσε. Εγώ έτρεμα από τη συγκίνηση και έκλαιγα, έκλαιγα από αγάπη... Ο υπολοχαγός είχε γίνει άσπρος σαν τον τοίχο! Την άλλη ημέρα τον μετέθεσαν για αλλού. Δεν γνωρίζω τί απέγινε.»

Αυτά τα αφηγήθηκε ο σεμνός νέος κατόπιν παρακλήσεως, γιατί αποφεύγει να ομιλεί γι' αυτό το συνταρακτικό γεγονός της ζωής του, μάλλον για λόγους ταπεινοφροσύνης. Ευτυχισμένοι όσοι Σε αντίκρισαν, Κύριε! Τον αληθινό όμως μακαρισμό τον πήραν από Εσένα αυτοί που δεν είδαν κι όμως πίστευσαν. "Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες". (Ιωάν. Κ, 29).

Πηγή: «ΝΕΩΤΕΡΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΤΗ ΒΑΡΝΑΚΟΒΑ
«ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ»
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΒΑΡΝΑΚΟΒΑΣ
ΔΩΡΙΔΑ 2007

Πηγή: askitikon.eu